

Σ. Ν. Σφόδρας
24 Μαρτίου 1933

Ανεφ. Κ. Π. Σφακιλάκης
Διευθυντής
Σύλλογος
Μεσοκωνίων
Τραπεζοκόμος

Από τους κώδικες

(Οι κώδικες) της 'Επισκοπής Μετρῶν
καί 'Αθύρων

(Μεταξύ τῶν μητροπόλεων τῆς Θράκης ἀπὸ τοῦ 1909 συγκα-
τελέγεται καί ἡ μητρόπολις Μετρῶν καί 'Αθύρων. Πρὸ τῆς ἐπο-
χῆς ἐκείνης ἡ ἐκκλησιαστικὴ αὐτῆς περιφέρεια ἦτο Ἐπισκοπή
ὑπὸ τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας.)

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1878 ἕξ ἀνακοινώσεων τοῦ ἱε-
ροῦ καί ἀρχιεπίσκοπου μακαρίτου Ἀλ. Πασπάτη εἶχον μάθῃ ὅτι ἐν
τῇ ἱερᾷ ἐκκλησίᾳ τῆς 'Επισκοπῆς Μετρῶν ἐσώζοντο ἐνδιαφέρον-
τες κώδικες. Εὐρισκόμενος ἐν Θράκῃ, γειτονεῖων μὲ τὰς Μέτρας
καί πολλὰκις εὐρέθεις ἐκεῖ δὲν ἔτυχε ποτέ νὰ τοὺς συμβου-
λευθῶ, μολοντί δὲν ἀπέλειπα κατὰ καιροὺς νὰ συναθροίσω εἰ-
δήσεις καί πληροφορίες περὶ Θράκης καί Θρακῶν. Αὐτὸ συμβαί-
νει πολλάκις νὰ παραμυθῶ κανεὶς τὰ προχειρότερα καί εὐκο-
λότερα πράγματα.

Μετὰ τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν
πληθυσμῶν καί τὴν ἐγκατάλειπν τῆς Θράκης ἐπληροφορήθην ὅτι
οἱ Μετρηνοὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ περὶ τῆς Θεσσαλονίκης
καί διῆ εἰς τὸ Τονλί, τὸ μετωνομασθέν εἰς Γέφυραν. Ἐσκέφθην
ὅτι θὰ ἠμποροῦσα νὰ ζητήσω καί λάβω πρὸς μελέτην διὰ τοῦ
μητροπολίτου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποῦ
ὑπέθετον ὅτι θὰ ὑπῆγοντο τώρα ἐκκλησιαστικῶς τοὺς παλαιούς
ἐκείνους κώδικας τῶν. Ἐγραψα λοιπὸν πρὸς τὸν Σεβ. Θεσσαλο-
νίκης ἐκθέτων τὸν σκοπὸν μου καί παρακαλῶν αὐτὸν νὰ μὲ βοη-
θήσῃ διὰ τὸν δανεισμὸν τῶν κωδίκων τῆς 'Επισκοπῆς Μετρῶν.
Μετὰ καιρὸν ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν ὅτι οἱ Μετρηνοὶ ἠρνοῦντο
νὰ ἐμπιστευθοῦν εἰς ἄλλον τὰ βιβλία ἐκεῖνα - φρονοῦντες ὅτι
ἐμπεριέχουν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν καί ὅτι ἐάν ποτε ἐδημοσι-

εύετο τό περιεχόμενον αὐτῶν θά ἔχανον τήν ἀρχαιολογικήν ἀξίαν των. Εἰς τήν γνώμην αὐτήν, ὡς ἔμαθον, τοὺς ἐνίσχυσεν ὁ τότε μητροπολίτης των Πολυανῆς. Κατόπιν τούτου ἀπετάθη πρὸς γνωστούς μου Μετρηνοὺς καὶ προὔχοντας ἄλλοτε ἐν Θράκῃ προσφερόμενος νά δώσω διὰ τήν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν βιβλίων των οἰανδήποτε θά ἤθελον ἐγγύησιν. Ἀλλά καὶ αὐτοὶ ὁ ἓνας κατόπιν τοῦ ἄλλου μέ ἐπιληροφόρησαν ὅτι σήμερον εἰς τήν νέαν πατρίδα των διευθύνουν ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἐπ' αὐτῶν δέν ἔχουν πλέον καμμίαν ἐπιρροήν.

Παρ' ὅλα ταῦτα δέν ἀπελίπουν. Καὶ ἐπαναλαμβάνων εἰς ἐκάστην εὐκαιρίαν τὰς ἐνεργείας μου κατώρθωσα κατὰ τό 1929 νά λάβω ἕναν ἐκ τῶν τριῶν κωδίκων τοῦ ἔχουν φέρει μαζί των. Μοί τόν ἐδάνεισαν δι' ὄλιγας μόνον ἡμέρας καὶ μέ τήν ὑπόσχεσιν ὅτι ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ αὐτοῦ θά μοί ἔδιδον τόν δεῦτερον καὶ ἔπειτα τόν τρίτον.

Εἰς τήν ταχέϊστον προθεσμίαν ἐπέστρεψα τόν ἀποθέντα κώδικα χωρὶς νά κατώρθωσω νά τόν διεξέλθω ἐπιμελῶς, λόγῳ τῆς κακογραφίας του. Ἄλλ' οὐδέποτε εἶδα τοὺς δύο ἄλλους.

Ὁ κώδιξ τόν ὁποῖον διεξῆλθον καὶ τοῦ ὁποῖου θά σᾶς παρουσιάσω σελίδας τινάς εἶνε σχήματος καὶ ὄγκου μικροῦ. Ἔχει μήκος 0.30 καὶ πλάτος 0.20 ἑκατ. τοῦ μέτρου. Περιέχει 96 σελίδας τὰς ὁποίας ἠρίθμησα ἐγώ. Εἶνε καταφανές ὅτι ἐξ' αὐτοῦ ἐκδόθησαν ἄρκετά φύλλα. Περὶ τὰ εἴκοσι. Τό βιβλίον ὁπωσδήποτε καλοδεμένον μέ δέρμα καστανόχρουν. Τό δέρμα ὅμως φαίνεται ὅτι προστετέθη ἐκ τῶν ὑστέρων φέρει ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τό σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐντὸς ῥόμβου καὶ γύρω εἰς τὰ ἄκρα τῶν πλευρῶν αὐτοῦ ποικίλα. Ἐσωτερικῶς τό βιβλίον ἔτυχε κατ' ἐπανάληψιν κακῆς μεταχειρίσεως, παρομοίας τήν ὁποῖαν εὐρίσκωμεν εἰς πολλὰ σχολικά βιβλία ζωηρῶν καὶ ἀτάκτων μαθητῶν.

Εἰς τόν κώδικα τοῦτον εὐρίσκονται κατέχωρημένα πρό παν-

εἶνε

δὲ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
ἀποδοῦν τὸν κώδικα
ἀπὸ τῆς ἐξουσίας
ἀπὸ τῆς ἐξουσίας

χη τὴν πλήρη ἐκδοσὶν αὐτῶν..

Ἐξ ὧν ἀντελήφθη ὁ κώδικς οὗτος ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1582. ^{ἢ 129 ἐξουσιαστικῆς ἐξουσίας}

Ἐἰς τὴν πρώτην σελίδα του μεταξὺ ἀπροσδιοριστῶν λογαριασμῶν διακρίνεται σύντομον πρακτικόν δυσανάγνωστον καὶ ἀχρονολόγητον ἀναφέρον περὶ ἐξαγορᾶς αἰχμαλῶν καὶ υπογεγραμμένον: καὶ ταπεινός Ἐπίσκοπος Μέτρων καὶ Ἀθύρων, ^{ἐν ὄνοματι} (Διονυσίου) (,)

Ἐἰς τὰς σελίδας 2 καὶ 3 ὑπάρχει πρῶξις καταγραφῆς τῶν σκευῶν καὶ ἐπιπέλων τῆς ἐπισκοπῆς Μετρῶν παρουσίᾳ τοῦ ἐπισκόπου Διονυσίου, χρονολογημένη καὶ υπογεγραμμένη παρὰ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν οὐχὶ ὁμῶς καὶ Ἐπισκόπου .

Ἡ πρῶξις αὐτῆς κατὰ κινεστικὴν ἀντιγραφὴν ἔχει ὡς ἑξῆς:
+ τὰ σκέβη τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐπισκοπῆς μέτρων (1) καὶ ἀθύρων ἀπερ ἑμαρτηρίτησαν κατέμαρτοσεν τοῦ ἐπισκόπου κυροῦ Διονυσίου καὶ τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν καὶ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόντων. Πρῶτων εὐαγγέλιον. δησμοκοῦτιρον ἀργυρ". οησκάριον μετὰ λαβίδως. ἀστερισκων. θημιατῶν ἀργυρῶν. καντήλα ἀργυρῆν. ἕτερον εὐαγγέλιον μετὰ καρπουχά. τραπεζοφορου καρπουχένιον. δημῶτηρων καρπουχένιον. ὁ ἀέρας μετὰ χρησῆς κόμπους. καλήματα τρία χρυσά. κούπα ἀργυρῆ. ὁμόφωνων καρπουχένιω. ὄφελωνιον πολιστάβρη. πημάνικα χρυσά. στηχάριον μετὰ τοῦς ποταμοῦς. σινιή. καζάνι. μησολάγινον. κρεοντήρι. πατερίτζα ἀπερ ἀφιέρωσεν ὁ αὐτός θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κίριν Διονύσιος. σεντούκιον ἀπερ ἐβρίσκοντας τὰ σκέβη τῆς ἐκκλησίας σεπέτιον, βιβλία τῆς ἐκκλησίας. Σεπτέβριος, ὀκτώβριος.

Σημ. 1 Ἐἰς τὸν κώδικα χρήσις κεφαλαίων γραμμάτων δέν γίνεται. ὅποια δέ τις ἦτο ἡ ἀράθεια τοῦ γένους καὶ αὐτῶν τῶν Ἐπισκόπων ἀπεικονίζεται παραστατικώτατα ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ 1775 ἐπισκοπεύσαντος ἐν Μέτραις πολυγραφοτάτου Ἐπισκόπου ἐν σελίδι 42. τοῦ κώδικος. ^{ἐν τῇ ἀπογραφῇ ἐκδόσεως} ^{ἐκδοσῆσαν ἡ Μ. Γ. Β. ἐν τῇ ἐξουσίᾳ Ἀθηνῶν ἐν 1909} σελ. 395-6.

γοέβριος, δεκέβριος, γενάρης, φεβρουάριος, μάρτις, απριλλιος, μαΐ-
 ος, Ιουνιος, Ιουλλιος, Αύγουστος, χηρόγραφα. Έξαΐμερος, γερμανός.
 τριόδιον, παρακλητική, πεντηκοστάριον, συναξάριον, άποστόλοι, δύο,
 θεολόγως, νόμιμα τής επισκοπής τυπικῶ, στηχερόρια Β, σινή, ξίλι-
 νω, ζωγραφιστό, σανίδα, ώξίτικα Β, καί διά τό βαίβαιον έγραφθη
 ένταϋθα εις άσφάλια έν έτος } 4 μηνί Ιουλλίου } τής άγίας κι-
 ριακίης.

+ μέγας σκευοφύλαξ Π^α άνδρέας
 ό Ικονομος Π^α Θεόδωρος
 Προτονοτάριος. .μανουήλ Γαβριήλ έκμετρίμπασης
 Πέτρως, νήφος, Φαβουλάριοι Γαβριήλ, Παζάρπασης
 Σταβρινός, Μηχάλις άπρωτίτης Ιωάν. του Π^α

4
 και εμ...
 των...
 104

Είς τό έγγραφον τούτο έχομεν τήν πρώτην βεβαίαν χρονο-
 λογίαν ήτις συμπέτει με τό παρ' ήμίν 1582. ~~και 1297 η 1297~~

Είς τήν 4 σελίδα του Ιωδ. έχομεν πράξιν διαζυγίου (άποστα-
 σίου) μεταξύ του Δρόσου από χωρίον Πρασιόου καί τής συζύγου
 του Σταμάτας έπίσης χρονολογημένην καί υπογεγραμμένην καθα-
 ρῶς υπό του Μείτρων καί 'Ατύρων Γερμανού.

'Η πράξις αυτή έχει ως εξής.
 + Έπειδή έλθών πρός ήμῖς ό Δρόσος από χωρίον Πρασιόο συνοσηκόσ
 καθεμπροσθεν τόν τιμιωτάτων κληρικῶν καί τον τιμιωτάτων άρχόν-
 των μετά τής γυνεκόσ αυτού Σταμάτας, καί εξήτασα τόν Δρόσον
 διά τι χωρίσης τήν γυνέκα σου καί επε παρισίας πόσ είναι πολι-
 τικοί, καί εις τούτω τήν χωρίσω, καί έδόκαμεν άδιαν νά στεφανο-
 θή ή γυνή αυτού Σταμάτα μετά τον Λαβατιανόν, καί εις τούτω έγρά-
 φη ένταϋθα εις πίστασιν καί άσφάλιαν

'Εν έτος } 47 μηνί Σεπτε βρίου }
 Μετρών καί 'Ατύρων Γερμανός
 + Π^α Θεόδωρος καί οίκονόμος Μείτρων
 + 'Αλέξιος Λαμπρινός
 + Χριστόδουλος
 + Χ' Ιω του Π^α

Παραβάλλοντες τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τῆς πράξεως αὐτῆς
 μὲ τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τῆς πράξεως καταγραφῆς τῶν σκευῶν
 καὶ ἐπίπλων τῆς ἐκκλησίας ὡς καὶ τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τῆς
 ὑπογραφῆς τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ πειθόμεθα ὅτι καὶ τὰ δύο
 αὐτὰ ἔγγραφα ἐξῆλθον τῆς χειρὸς τοῦ ἐπισκόπου ἐκείνου. Οὕτω
 ὁ Γερμανὸς φαίνεται διάδοχος τοῦ Διονυσίου καὶ οὐχὶ προκατό-
 χος ὡς πρὸς κατατάσσει ὁ πίναξ τοῦ Γερασίμου τὸν ὁποῖον θά
 ἴδωμεν κατωτέρω.

ἰεὶ κτ' αὐτῶν

Ἐπίσης πρακτικὰ τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου συναντῶμεν εἰς τὰς
 σελίδας 7 καὶ 12 μὲ χρονολογίαν 1586, 54 καὶ 55 μὲ χρονολογίαν
 1587 καὶ εἰς τὴν σελ. 70 μὲ χρονολογίαν 1586.

Εἰς τὴν 5ην σελ. εἶνε κατεχωρημένον τὸ ἦσον καὶ ὄμιον
 τοῦ πατριαρχικοῦ γράμματος τοῦ ἰκομνηκοῦ ἱερεμίου ἔχον οὕτω:
 + θεοφιλέστατε ἐπισκοπε Μετρῶν καὶ Ἀθύρων χάρις εἴη ἀπὸ θεοῦ
 παντοκράτορος. λόγος ἐπεφέρετο ὑπὸ πολλῶν ὄστις πρὸ πολλοῦ
 καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν ἔφασκε ὅτις Γεώργιος τοῦ Δημητρίου Μπο-
 ζίκη ὁ υἱὸς μὴ φθάσας εἰς τελείαν ἡλικίαν χρόνου ζητεῖ παρὰ
 κανόνας δερωθῆναι. νῦν δὲ ἐπειδὴ σωματικῶς ἐπεδήμησε πρὸς τὴν
 ἡμῶν μετριότητα καὶ ἐφάνει συνοδικῶς ὅτι εἰς τελείαν ἀνήκει
 ἡλικίαν καὶ μάλιστα γράμμα μαρτυρικῶν ἐκδόμισετῶν τε ἱερέων
 καὶ ἀρχόντων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τοῦ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἀπο-
 φαίνεται ἡ μετριότης ἡμῶν κατὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν ἵνα ἀνεμ-
 ποδίστως χειροτονήσῃς αὐτὸν διάκονον κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν
 ἱεροτυπίαν. οὕτω γενέσθε καὶ ἄλλως. ἵνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις
 εἴη μετὰ τῆς σῆς θεοφιλίας.

ἡ

Ἐν μηνί Νοεμβρίου Ἰνδ. 81
 Τὸ γράμμα τοῦτο πιθανῶς ἐστάλη παρὰ τοῦ ἱερεμίου τοῦ Β' κατὰ
 τὴν τρίτην αὐτοῦ πατριαρχεῖαν συμπέπουσαν μεταξὺ τοῦ 1586-
 1594. Ἡ καταχώρησις τοῦ πατριαρχικοῦ αὐτοῦ γράμματος ὡς καὶ

τῶν μεθεπομένων πράξεων δέν προέρχονται ἐκ τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ οὔτε καί φέρουν τήν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

Εἰς τήν σελ. 8 ὑπάρχει πράξις δωρεᾶς. ἔχουσα οὕτως:
Ἰνδικτιῶνος θ'.

Κατά τήν σήμερον ἡμέρα, ἡτῆς ἐστὶ λα' τοῦ Δεκεμβρίου μηνός καί ἡμέρα Σάββατο ἐλθόν ὁ παπᾶ κύρ Ἀνδρέας τῆ ἑμῆ ταπεινότητα καί ἐλάλησε ἡμῖν ἵνα ἀπέλθω σωματικῶς πρὸς τόν Δημήτριον τοῦ Μακρῆ νικῶλα. . . . καί ἐξαγόρευσα αὐτόν ὡς ἡ νόμη διακελεύουσι καγῶ ὡς οὐκ ἰπάρχη. . . . ἐν τῇ ἡμῶν πολητηῆ. ὑπῆγα ἀτός μου σωματικός εἰς τήν ἡμῖαν αὐτοῦ. ἀπαφήκα εἰς τήν ἀγιότάτη ἡμῶν ἐπισκοπήν ἀμπεληον χηληάδες δυο κληματα ὅπου ἐν βουλη μετά γνώμην τῆς μητρος αὐτοῦ καί τῆς γυναικός αὐτοῦ ἐνόπιον τόν τιμιωτάτον κληρῆκόν τόν ἐκήσατ εὐρησκομένων παπᾶ κύρ Μηχαήλ καί οἰκονόμου παπᾶ Ἀνδρέου καί νομοφύλακος καί τοῦ θείου αὐτοῦ Γεωργίου καί Ἀτεφάνου τοῦ Τζουνη καί ὅς τις εἶη ἐκεῖνος ἡ σκανδαλήσε ἡ ξελεώσας αὐτῶ ἐκ τοῦ ναοῦ αὐτόν ἔστω ἀφορισμένος καί ἀσυγχώρητος καί μετά θάνατον ἄλλητος καί ἡ μερῆς αὐτοῦ μετά τοῦ προῦτου οἰούδα.

Μετρῶν καί Ἀθύρων Διονύσιος

Ἡ ὑπογραφή αὐτῆ εἶνε διάφορος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐν τῇ σελίδι 1 τήν ὁποίαν ἐγὼ ἀνέγνωσα ἐπίσης Διονύσιος.

Εἰς τήν σελίδα αὐτήν ὑπάρχει καί ἡ ἐξῆς σημείωσις.

Γαρδᾶς	10
Ἀρισσοῦ	38
Ἀκτισέ-μπουργάζ	17
Τζεκιμετζές.	60
Καλικρα.	96
Δημοκράνεια.	22
λαγοθήρα.	17
Φανασάκρες.	25
Πλάγια.	20
Τζακίλι.	69
Μέτραις.	130

Ἐπισκοπῆς Μετρων.

Εἰς τὴν σελίδα 10 ὑπάρχει τὸ ἴσον γράμμα τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου τὸ ὀρίζον διὰ τὴν Κατακουζηνήν τὸ διαζύγιον της. φέρει χρονολογίαν, *αηδ* (1635), ὅχι ὄμως καὶ ὑπογραφήν.

Εἰς δὲ τὴν σελίδα 11 πρῶξιν διαζυγίου ἐξ' ἧς συνάγεται ὅτι οἱ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενοι εἶχον προσφύγει εἰς τὸν καδῆν. χρονολογεῖται ἀπὸ *α χ λ στ!* (1636) -

Ἐπίσης ἀνευ ὑπογραφῆς.

Εἰς τὴν σελίδα 12 ὑπάρχει πρακτικὸν προσλήψεως ἱερέως ~~ἱερέως~~ εἰς τὰς Φανασάκρας μετὰ τὸν γραφικὸν χαρακτήρα τοῦ Ἐπισκόπου Γερμανοῦ καὶ ἡμερομηνίαν *348* ἤτοι ἔτος 1586.

Εἰς τὴν σελίδα 13 ὑπάρχει πρῶξις διαζυγίου φέρουσα χρονολογίαν 1673 ὀκτώ Φεβρουαρίου καὶ διαφόρους ὑπογραφὰς λαϊκῶν.

Εἰς τὴν σελίδα 15 πρῶξις ἀδείας γάμου ἔχουσα οὕτως.
+ Προκαθημένης τῆς ἡμῶν ταπεινότητος ἐλθὼν ὁ Μπόγιος ἀπὸ τῆς Κόριθος κατηλιθὲ ἀπὸ χωρίον Φαναράκι ζητώντας νὰ στεφανωθῆ μετὰ τῆς θυγατρὸς λάμπου Ἰω. καὶ ζητώντας καὶ ἐξετάζοντας νὰ μὴν ἔχη γυναῖκα εἰς τὸν τόπον του, τὸ ἔβαλα εἰς ἀφωρισμόν. καὶ ἐδέχθη ἀφωρισμόν μετὰ ποιτραχιλίου καὶ ὁμοφωρίου καὶ ἔγιναν κεφάλιδες ὁ λάμπος πεθορός του, καὶ ὁ Δημήτριος καὶ λόγιος ἀστρολογιώτης καὶ εἰς ἀσφάλια ἡμῶς τοῦτο κατεστρόθη ἐν τῷ παρόντι γόνόηκι Ἐν ἔτος *α χ λ στ!* (1636) ἐν μηνί Φεβρουαρίου ἢ *ἴνδ. 1δ.*

+ ὁ Μέτρον καὶ Ἄθύρον ἱεροθεοῦ
καὶ διάφοραι ἄλλαι υπογραφαί.

Εἰς τὰς σελίδας 16 καὶ 17 ὑπάρχει λεπτομερὴς ἀφήγησις
 πολεμικῶν γεγονότων καὶ περιπετειῶν, ἀναγομένων εἰς τὸν Ρωσ-
 σοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1768. καὶ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Μωρηᾶ
 καταλήγουσα ὡς ἑξῆς. Αὐταῖς εἶναι αἱ πράξεις τοῦ πολέμου ὅπου
 ἐγέναν εἰς τὰ ἀψὲ ἕως εἰς τὰ ἀψὸδ. τὰ ὅσα κακὰ ὅπου ἔπαθαν
 οἱ χριστιανοὶ δὲν περιγράφονται. λέγουν πῶς νὰ ἔχάθησαν χρισ-
 τιανοὶ ραγιάδες εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ἕως 400.000 χιλιάδες

1768-1774

α ψ ο δ = ε αὐγούστου κβ.

Αἱ σημειώσεις αὐταὶ ὡς καὶ πολλὰ ἄλλαι καὶ δὴ σχετικαὶ
 μέ τὴν κατάστασιν τοῦ κλήρου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἶνε τοῦ
 ἐπισκόπου Μελετίου. *Διὸς ἐξ ἑξῆς 1742 καὶ τῆς Μήνης ἔχει ἐπισημωσθῆναι*

Κάτωθι τῆς ἱστορίας αὐτῆς ὑπάρχει πράξις ἀπογραφῆς κληρο-
 νομίας ἡδού γράφονται τὰ πράγματα τῆς Παναγιώτας, γινεκῶς τοῦ
 ἀποθανόντος λεονταρί.

1742

αψμβ αὐγούστου ιγ. Δηλαδή 1742 .

Εἰς τὴν σελίδα 19 ὑπάρχει σύντομος ἐκθεσις ὑπογεγραμμένη
 ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Μετρῶν καὶ Ἀθύρων πτεανῶν Γεδεῶν ἔχουσα ὡς
 ἑξῆς.

ἐπισημωσθῆναι

+ 1692 - Σεπτεβρίῳ 6 ἡμέρα κυριακῆ εἰς τὸ μετόχι τῶν σιναϊ-
 τῶν ἐχεροτονίσθηκα ἀρχιερέυοντος ὄντος πρωεστός ὁ ἅγιος ἡρακλεῶ
 ας καὶ ἕτεροι δύο ἀρχιερεῖς. καὶ ἠῦραμεν χρέος γρόσια 900 ἦγον
 ἑνακόσια, τὰ ὅποια εἶναι ἕλλα χρέος τοῦ πρωεμοῦ ἐπισκόπου Διο-
 νυσίου, ἂν ποτε νὰ μας ἀξιῶσῃ ὁ Κύριος νὰ κάμωμε τὴ δὲσφωσιν
 καθὼς ἀγαποῦμεν ἡμεῖς καὶ ἄλλοι οἱ χριστιανοὶ τῆς ἐπαρχίας.-

ἐπισημωσθῆναι

Ταπεινος Μετρων καὶ Ἀθύρων Γεδεῶν.

Εἰς τὴν ἰδίαν δὲ σελίδα οἱ κάτωθι λογαριασμοί.

Τὸ χρέος τὸ ἔδικό μου	
Ἔδωκα τὸν Ἡρακλείας.....	γρόσια 200
εἰς τὸν Διονύσιον διὰ τὴν παρέτισιν γρ #50	
καὶ ἔξωδα τοὺς ψίφους καὶ καχσίσια	γρόσια 50
καὶ διὰ τὴν βοήθεια ὁ Ζαχαρίας	γρόσια 50
καὶ διάφορ (1) τῶν ἄσπρων	γρόσια 100
στά γράμματα καὶ ὀρισμοὺς	γρόσια 50

σὺμα	γρόσια 500
καὶ τοῦ πρό ἐμοῦ Ἐπισκόπου	γρόσια <u>944</u>
+ τὸ χρέος ὁμοῦ δὲ γρόσια	1440.

Τῆς ἐπισκοπῆς τὸ χρέος τοῦ ἔβαλε ὁ Διονύσιος

τοῦ καφέ γρόσια	-	200
τῶν μπισταντζῶν γρόσια	-	200
στές Μέτρες γρόσια	-	40
τοῦ Σπαθάρη γρόσια	-	200
τοῦ Μιχαλάκη γρόσια	-	30
τοῦ μπευχασιτζῆ γρόσια	-	20
τοῦ ἰβέρι		15

γρόσια ~~705~~

Σημ. 1 διάφορος: τόκος

	Ἐκ μεταφορᾶς	γρόσια	705
τοῦ Θεοδωράκι		γρόσια	20
τοῦ Πέτρου Τζομά		γρόσια	25
τοῦ Μεϊμέτ τσαούσι		γρόσια	40
τοῦ Ντελή μαχμούτ		γρόσια	30
τῆς πατερίτ τας		γρόσια	30
τόν πα ^ρ Καλογιάνη		γρόσια	48
τόν πα ^ρ Γαυριήλ		γρόσια	33
ἕτερα τοῦ πα ^ρ Γαυριήλ		γρόσια	9

940

Τὸ χρέος τοῦ πρὸ ἐμοῦ Ἐπισκόπου Διο-
νυσίου γρόσια.

+ φθωρᾶς εἰς τοὺς καβγάδες τοῦ προεμοῦ Ἐπισκόπου ἀρχὴ στὸν
εὐταξία γρόσια 2 στὸν ἐπίσκοπο σιτάρι κυλλὰ 6 γρόσι -1 πάλαι
στὸν εὐταξία γροσια 2 τοῦ καφέ τὰ ἄσπρα δηδ τὴν ὁμολογίαν
γροσια 20 στὴν τζαούσι γρόσια 2 καὶ στὸν εὐταξία γρόσια 2
δεύτερα δηδ τοῦ καφέ τὰ ἄσπρα καὶ ἐπήγαμε μὲ τὸ Νικολή καὶ
ἐπίραμε τὰ ἀρτζα γρόσια 15.

Τῆς ἐπαρχίας τὰ ἰσωδήματα

+ ἀπὸ τὸ σιτάρι	- γρόσια	14
+ καὶ φώλλας χιλιάδες	-	4
+ ἀπὸ τὰ ἐμβατικάκια	γρόσια	83
+ καὶ φώλλαις χιλιάδες	-	4
+ ἀπὸ τοὺς γάμους-	γρόσια	51
+ πρῶθεσαις πέντε	γρόσια	12
+ καὶ φώλλαις χίλιους		---

160

Τῆς φώλλαις τῆς ἐπίρα ἀπὸ τὸν πα^ρ Ἰακωβον καὶ ἀπὸ τὴν ἀροῦ
καὶ καλλικράτεια.

Τά ὅσα δίνωμεν τοῖς χριστιανικοῖς

+ τὸν Πέτρον	- γρόσια	25
+ τοὺς μπουσταντζίδες "		30
+ τὸν Ντελί μαχμούτ	γρόσια	4
+ χαράτζια δύο	γρόσια	40
+ βοήθεια -	γρόσια	50
+ τὸν Σπαθάρη	γρόσια	20
+ τὸν.....	γρόσια	10
+ τὸν κυρίτζη Ζαχαρία		350
+ τὸν.....	γρόσια	20
+ τὸν Νικολάου	γρόσια	90
+ τὸν μουκχασιτζή	γρόσια	20
+ τὸν Μιχαλάου	γρόσια	30
+ μεχμέτ τζαούσι	γρόσια	30
+ στά νταβιά	γρόσια	50
+ καὶ ἕτερα	γρόσια	40

σύνολο	γρόσια	809

Εἰς τὴν σελίδα 21 ὑπάρχει πράξις ἀδείας γάμου χρονολογου-
μένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 3075 (1638) καὶ ὑπογραφομένη -

Ταπεινὸς Ἰωάννης Ταπεινότης ἡμῶν Μέτρων καὶ Ἄδύρον Ἱερόθεος.

Εἰς τὴν σελίδα 27 ὑπάρχει πράξις τοῦ ἐπισκόπου Μετρῶν
Μακαρίου χειροτονηθέντος παρὰ τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας κύρ
Νεοφύτου τὴν 26 Μαΐου 1695 ἀναγράφουσα τὸ χρέος τὸ ὅποτον εὔ-
ρεν ἀπὸ τὸν πρὸ αὐτοῦ κύρ Γεδεών καὶ τὰ διάφορα ἔξοδα πού ἔκα-
με γιὰ τὸν διορισμό του καὶ τὴν ἐγκατάστασίν του. ἔχουσα ὡς
ἑξῆς -

Τὸ χρέος που ἤβρα ἀπὸ τὸν πρὸ ἐμοῦ κύρ Γεδεών+ τοῦ ἀρχον-
τος Σπαθάρη γρόσια 200 τῶν μπουταγλίδων γρόσια 200 τοῦ διάκου
τοῦ Νικομιδεῖας γρόσια 120 τοῦ Χριστοῦ δουλου γρόσια 83 τοῦ ζουν
Ἀχμέτ ἀγα γρόσια 110 τῆς πετατέρας τζας γρόσια 60 -ἔδωσα τὸν
γέροντα μου γρόσια 250 ἕτερα ἔξοδα τῆς χειροτονίας μου ἢ σεκερι
καὶ τὴν τραπέζω ἦσε κουφέτα ἦσε καφε πού ἐμῆρασα καὶ ἦσε ἀλα
κατὴ φακτουφεκ γρόσια 100 τῆς φαμελια γρόσια 30 εἰς τὸν ὀρισμον
γρόσια Ἀ που ἐπίραμε πίσω του ὀρισμου του μῆροπολίτου ἀπὸ
τιπὶ -ἔδωσα εἰς τὴν βοήθεια μου γρόσια 42 καὶ εἰς τὸ χαρατζη
μου γρόσια 20 τοῦ δωμεστιχου γρόσια 18 εἰς τὰς Μέτρας γρόσια
30 τὸ γερο Δανιηλ διὰ τὴν ἐκκλησίαν που ἦχε δουλεμενο γρόσια 200
ἔδωσα καὶ ὅτι ελαβα ὀπισω διὰ τὸν ἅγιον Δημητριον ἔδωσα γρόσια
30 καὶ τῆς ελαβα καὶ τὴς δύο ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐξουσίαν μου
+ ὅλω χρέος που ἤβρα ἀπὸ τὸν προ ἐμου Γεδεων γρόσια χηλεια
διακοσια .πάνε καὶ ἔδωκα μου γρόσια 500 καὶ ὁ θεος ναν τα κύ-
βερνίσαι.

+ Μετρῶν Μακάριος ἐκ πόλεως Χαϊλήκου 1695 Μαΐω 26 ἡμέρα Κηρια-
κη ἐχηροτονίσθηκα ἐκ χειρος τοῦ ἁγίου Ἡρακλείας κυρ Νεοφύτου καὶ
καὶ ἡ πατρις αὐτοῦ Χίου καὶ ἔστω εἰς ἐνθήμησιν.

Καὶ εἰς τὴν σελίδα 30 τὴν κάτωθι σημείωσιν (1697)

: φεβρουαρίου πρωτη τῆς αἰῆς καὶ μεγάλη τεσσαρακοστήν τὴν ἡμέραν τῶν ἀγίων θεοδώρων ἐγένετο ἡ χειροτονία ἀπο τὸν γέροντα μας τὸν ἀγιον ἱρακλείου κύριον Νεοφυτον.

+ καὶ ἤλαθμεν εἰς ταῖς Μέτραις φουργαρίου ὀκτώ καὶ ἠύραμεν τὴν ἐπισκοπὴν βουλησμένην ὡσὺν δὲν ἤθελεν ὁμοῦ μετ' τὴν θείαν πρόνοιαν καὶ δεύτερον μετ' τὴν βοήθειαν τῆς Παναγίας ἐκαλοπήσαμεν τὴν βσον ἦτο το δυνατόν μας. ὁ Μέτρων καὶ Ἀθύρας Νεῦλος τούσον ἀφησαν καὶ ἐχάλασαν ὡστε ὁ κύρ Γεοργίου καὶ ὁ κύρ Μακάριος ἐκάθησαν ὄξω εἰς τὸ μαχαλά καὶ ἀφησαν τὴν ἐπισκοπὴν καὶ ἔμπεναν οἱ σκύλοι ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ εὐγεναν εἰς τὸ ἄλλω μέρος τοῦτο ὁδὸν τῶ ἀγίῳ θεῷ ἡμῶν ὅπου μᾶς ἔδωσαν γνώσιν καλήν.

Εἰς τὴν σελίδα 37 ὑπάρχει ἀδελφία γάμου ἀπο τοῦ ἔτους (7121 δηλ. 1613) ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ τότε ἐπισκόπου καὶ ἄλλων κληρικῶν.

Εἰς τὴν σελ. 38 ὑπὸ ἡμερομηνίαν *3ρα* (7126 δηλ. 1618) ὑπάρχει ὁμολογία τοῦ Δημητρίου τοῦ Νησιώτη ὅτι ἐπώλησε πῆν πλησίον τῆς Παναγίας οἰκίαν του εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀντὶ πέντε χιλιάδων ἀσπρων καὶ ἔλαβα τα.

γραφῆν. Παπεινότης. Καὶ διὰ τὸ βεβαίον τῆς ἀληθείας ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν ὁμολογῶν εἰς τὸ παρὸν κώδικα τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Μέτρων καὶ Ἀθύρων.

ὑπογραφή Ἐπισκόπου δυσανάγνωστος.

Εἰς τὴν σελίδα 50 ὑπάρχει πρᾶξις δυσανάγνωστος χρονολογουμένη ἀπὸ τοῦ α χ μ η (1648) ἀπριλίου 18. Ἰνδ. 7.

ὑπογραφομένη παρὰ τοῦ Μέτρων Νεοφυτον.

Εἰς τὴν ἰδίαν δέ σελίδα σημείωσις.

1742 ὀκτωβρίου α. + διακον Καλλίνικος τῆς ἐκκλησίας μετρῶν ἀρχηστρατέβοντος του γεροντός μου κυρίου κυρίου κύρ Σιλβέστρου καὶ πρωτοσυγγελοῦ κύρ Παῖσιου ἱερομονάχου. +

Εἰς τὴν σελ. 52 εὐρίσκεται κατεχωρημένη πρᾶξις ἐγκριτικὴ
πωλήσεως ἑνὸς χωραφίου τῆς Ἐπισκοπῆς Μετρῶν τριῶν κοιλῶν.
Ἡ πρᾶξις αὐτὴ φαίνεται ὅτι ἐγράφη διὰ χειρὸς τοῦ μητροπολίτου
Ἡρακλείου παρευρεθέντος ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ἔχει δὲ ὡς ἑξῆς.

+ Ἐπειδὴ τῆς ἀγνωστῆς Ἐπισκοπῆς Μετρῶν καὶ Ἀθύρων ἔχουσης χωράφιον κοιλῶν τριῶν ἐργαζόμενον καὶ παρὰ τῶν ἔξω καὶ σχεδὸν ἀπηλλοτριωμένον ὄν τῆς Ἐπισκοπῆς ἐκρίθη καὶ ἀπεφάνθη παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς ἐπισκοπῆς κύρ Ἰωσήφ γνώμη τῶν ἐντιμωτάτων αὐτοκληρικῶν καὶ χρησιμωτάτων ἀρχόντων πωληθῆναι τοῦτο. Ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ ἐμὴ ταπεινότης καθευρεθεῖσα ἐνταῦθα κι' ἐρωτηθεῖσα περὶ τοῦτου δέδωκεν αὐτοῖς γνώμην οὕτω γενέσθαι. Καὶ διὲν ἐπώλησαν αὐτὸ τὸ χωράφιον τῷ Γεωργίῳ τοῦ Σταυρινοῦ εἰς ἄσπρα ὁλοκλήρως κατὰ θεστοσίαν ἅτινα ἐξουδιώθησαν εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τῆς ἐπισκοπῆς ἡλιακοῦ ἀναγκαίου ὄντος. Ὅθεν εἰσεβήσωσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐδόθη αὐτῷ τῷ ρηθέντι Γεωργίῳ τὸ παρὸν ἡμέτερον γράμμα, ἐπιρροσθέν τῶν ὑπογεγραμμένων ἀξιολύτων μαρτύρων.

ἔτος ἀχλ' μηνί Σεπτεμβρίου Ἰνδ. Γ

- + Ἡρακλείου Διονύσιου Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Ἰωσήφ
- + Ἀνθίμος ἱερομοναχὸς καὶ πρωτοσύγγελος Μετρῶν καὶ Ἀθύρων
- + πρωτοπαπᾶς... καὶ σκευοφυλαξ Μετρῶν
- +..... + Μανύλης..... + Θεόδωρος... ..
- + Ἀποστόλης Λογαρῶς.

Εἰς τὴν σελ. 54 εἶνε κατεχωρημένον γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Θεολήπτου ἔχον οὕτω.

- + Θεολήπτος ἐλέω θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
- Νέας Ῥώμης καὶ οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.
- + Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Μετρῶν καὶ Ἀθύρων. χάρις εἰη σοι

καί εἰρήνη καί ἔλεως ἀπό τοῦ παντοκράτορος ἀνηνέχθη ἡμῖν ὅτι
λίποντος Δούκα τοῦ Μηλονά ΙΑ χρόνους ἀπό τόν τόπον του ἦλθων
ἄνθρωποι ἐκήθηεν καί μαρτυροῦσιν ὅτι ὑπόθανε ἡ Πυγή του διό
ἀποφαινόμεθα, ἐάν οὕτω μαρτυρηθῆ, στεφανοθῆτω μετα ἄλλοι γυναι-
κός ὡς εὐλογων, οὐδενῶς κωλιώντος, οὔτε τα φανερά ἐρωτῶντος κατα
σέ. Οὕτω γενέσθω. ἡ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη σοί. -μηνός ἰαννουαρίμ

Ινδ. ΙΕ.

Τό γράμμα τοῦτο ὅθεν ἔχει ἄλλην χρονολογίαν Γνωστοῦ ὅμως
ὄντος ὅτι ὁ μὲν Πατριάρχης Θεόκλητος ὁ Α΄ ἐπατριάρχευσεν ἀπό
τοῦ 1511 μέχρι τοῦ 1520 ὁ δὲ Θεόκλητος ὁ Β΄ μόνον ἓν ἔτος κα-
τά τὸ 1585 συνάγεται ὅτι τὸ πατριαρχικόν τοῦτο γράμμα προέρ-
χεται ἐκ τοῦ Βου. Τοῦτο ἄλλως τε μαρτυρεῖται καί ἐκ τῆς ἐν
συνεχείᾳ ἐνεργείας τοῦ ἐπισκόπου Μειρῶν ὅστις λέγει· ἐδόσωμεν
ἄδειαν νά στεφανοθῆ μετά ἄλλης γυναικός καθὺς γράφη καί τὸ
γράμμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ τοῦτο ἐγράφη ἐνταῦθα
ἐν ἔτει 346. Ημερῶν 1584

... μηνός Φεβρουαρίου εϛ

Ινδ. ΙΒ

ἀκολουθοῦν ὑπογραφαί κληρικῶν καί λαϊκῶν .

Ὁ Γραφικός χαρακτήρ ἐν τῷ Κόδ. εἶνε ὁ τοῦ ἐπισκόπου Γερμανοῦ
πρὸς ὃν συμπίπτει καί ἡ χρονολογία -

Εἰς τὴν σελίδα 56 ἀναγράφεται πρᾶξις διαζυγίου ἐκδοθέντος
ἀνευ λόγου ἀπλῆ συναινέσει τῶν συζύγων.

Αὕτη ἔχει ὡς ἑξῆς.

+ Κατά τὸ 399 (7109 ἡτοι 1601) ἔτους ἐν μηνί Σεπτεβρηου ἡμέ-
ρα δευτέρα εἰς τὴν πρώτην ἐλθόν ὁ Γεόργιος ὁ Παστρέλης μέ τὴν
γυνή του τὴν Βασιλική του Σταυρηνου καί ἤπον ἡμῖν ὅτι ἐμῆς
ἡμεστεν ἀτεκνη και στήρα καί χωρίζωμεστεν ἀπαλήλου μας με το
ἴδιο μας θέλημα. Καθ' οὗτος ἐχωρεσάμε με το

ἡδιότους θέλημα, κατέπροσταν τους κληρικούς και τον ἀξιολύστον ἀρχόντον μαρτήρον καί εἰς τοῦτο ἔχορισά τους. Εἰς τους μαρτίρας οἱ θέλουνε ἡπογραφή ἀποκάτου.

+ ὑπογραφή δυσανάγνωστος

+ Ἀνδρῶνικος ἱερες καί οἰκονομος

+ Σταμάτι καί Σακελλάριος

+ αντωνιος γηερές καί σκευοφύλαξ

καί διάφοροι ἄλλαι ὑπογραφαί λαϊκῶν

Εἰς τήν σελ. 70 ὑπάρχει πρῶξις ἀδείας γάμου ὑπογραφομένη ὑπό τοῦ Μέτρων καί Ἀθύρων Γερμανοῦ μέ ἔτος ἐπτάκις 78 ἐν μηνί μηνί Ὀκτωβρίῳ *α* *Ινδ.* *ιδ.*
(καί ~~αὐτός~~ ὁ γραφικός χαρακτήρ εἶνε τοῦ πρώτου ἐπισκόπου Γερμανοῦ.)

Εἰς τήν σελίδα 76 ὑπάρχει πρῶξις ὑπογραφομένη παρά τοῦ ἐπισκόπου Μετρῶν καί Ἀθύρων Τιμοθέου ἐν ἔτει αχμθ. (1649).

Εἰς τήν σελίδα 80 ὑπάρχει πρῶξις καταγραφῆς τῶν ἐπίπλων τῆς Ἐπισκοπῆς τὰ ὅποια εὔρεν ὁ Μέτρων καί Ἀθύρων Νεῖλος εἰς τὰ 1705 ἔχοντα ὡς ἔξῃς.

+ Εὐρίσκοντε σήμερον εἰς τήν ἐπισκοπήν Μέτρων δύο βαρέλια βάλουσι ἀπό εἰκοσιπέντε μέτρα. μιά βουτζέλα ἕνα πολίμι θπου πατούσι σταφύλια μία βούτι παλαιά εἶναι ὄλα ἕνας τεντζερές καί ἕνα μικρό τεντζερέδι δύο τζηγούμια τοῦ νεροῦ ἕνα χάλκομα μέ δύο χέρια ἕνα ὀποῦ λύνουσι κηρία μέ τῆ χουλιάρα μαζή ἕνα στρόμα παλαιό χαλί ἕνα παλαιό χιλήμη αὐτά ἡῦρα καί αὐτά ἦναι παλαιά σεντούκια τρεῖα καί ἔστω ἡς μνήμην *φ ψ ε* + ὁ μέτρων καί Ἀθύρων Νεῖλος.

Εἰς τήν σελίδα 86 τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου ὑπάρχει καί τὸ κά-

τωθι πρακτικόν

+ αψε έπούλησα τούς άμπελότοπους βλοισ τής έπισκοπής διότι ήθελεν νά τούς έπάρη ό σούμπασης είς τό καλυτρέμασι άμπελότοπος τόν έδωσα τού Πογιατζόγλου τής κόρης όνόματι Διαλεκτής διά γρόσια δύο τού Σιτζιανού τόν άμπελότοπο μέ ταΐς κερασιαΐς τόν έδωσα τού Παρσικεβά διά γρόσια τρία τήν φυτία τή τού Ραφαήλ τον έδωσα τής Σμαράγδας κόρης Πογιατζόγλου διά γρόσια έπτά τόν άμπελότοπον όπου είνους κοντά είς τόν Άνδρέα τόν έδωσα τού Ράλη τόν είδόν διά γρόσια τέσσαρα βλοι οί τόπι κάμνουσι γρόσια δεκάξε καί έδωσα έγώ άπολόγου μου γρόσια πέντε όπου γίνετε ή όλότης γρόσια ήκοσι καί ένα καί άγόρασα τό σπίτι άπό τόν Γεωργάκη Μάνουλα καί τό έχάλασα καί τό έκαμα περιβόλη τής έπισκοπής καί έβιω είς μνήμην

αψε 'Ιαννουάου 181

+ ό Μέτρον καί' Αθύρ

Νεΐλος.

Είς τήν σελίδα 80 υπάρχει πράξις τού έν Νάξου 'Ηρακλείας Καλλινίκου περί έγκαινιασμοϋ τού άγίου Γεωργίου

(αψμδ) 8100 αϋγουστου κς' ήμέρα αι 14/σε 1724 κελό έίω 1724.

+ ήλθομεν έν τή άγιωτάτη έπισκοπή Μετρούν καί ένεκαινίσαμεν τήν νέαν έκκλησίαν τού άγίου ένδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τής αϋτης έπισκοπής, άρχιερεϋόντος έν αϋτῃ θεοφιλεσιότου έπισκόπου κύρ Μητροφάνους. Ίδομεν δε καί τόν λογαριασμόν άπαντα τόν έξόδων τής οίκοδομής τού αϋτου θείου ναϋ καί τών κελλίων καί γέγονε τά πάντα πουγγετα δέκα. Ήτοι γρόσια πέντε χιλιάδες, ών τό κατάστιχον κατ' είδος τών έξόδων σώζεσαι παρ' ήμών. βθεν είς ένδειξιν έγράφη ένταϋθα.

+ ήρακλείας Καλλινίκος ό έν Νάξου.

Εἰς τὴν ἰδίαν σελίδα ὑπάρχει καὶ σημείωσις ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Σουλβέστρου ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

+ Ἀρχιεράτευσα εἰς τὸ α ψι γ μαῖω* διὰ χειρὸς τοῦ ἡμετέρου μου γέροντος ἀγίου Ἡρακλείας κυρίου κυρίου Καλλινίκου. παρέτισεν ἔδωσα τον πρὸ ἐμοῦ κύρ Μητροφάνου γρόσια πεντακόσια ἀναδειξάμην καὶ παρ' αὐτοῦ χρέος γρόσια 500 τῶν μπισταντζιῶν γρόσιον 200 καὶ τοῦ ἀρχοντος κυρίτζη Ἀθανασάκη κιορτζιμπασι γρόσια 300- ἔδωσα εἰς τὴν νέαν οἰκοδομὴν τῆς ἐπισκοπῆς τῆς ἐκκλησίας καὶ των κελλίων γρόσια 500 καὶ δύο μπουγγιά παρα ἐβδόμηκοντα πέντε γρόσια εἰς τὴν χειροτονίαν μου. καὶ εἰς ἔθωδα πεσοκῆσια καὶ ἑτέρων ἐξῶθων· μέ ἔγιναν τὰ πάντα πουγγιά τέσσαρα καὶ γρόσια 425. ἔδωσα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Ἰουνίου β καὶ τὴν ἐνυρῆκα γλεημονομένη παντελῶς μέχρι καὶ τῶν καρφίον ἀπὸ τῆς θέσης τὰ ἑτηρενὸ προυεμοῦ κύρ Μητροφάνης. Καὶ ἀφησε βόνον ἓνα χαλῆ μικρὸν ζιντζιαντέ. καταξεσησμένον πανπάλεον καὶ ἓνα μεντηράκη μικρὸν καὶ ἓνα καζανάκη τρίπιον. καὶ ἔστω εἰς φανέρωσι· ἐπὶ ἔτους ρψκγ. Μαῖω

+ ὑπογραφή *Μήτρων καὶ Ἀθύρων Σουλβέστρου*

Καὶ κάτωθεν τῶν ἀνωτέρω συνεχίζεται ἡ ἀκολουθία αὐτῆς -

Σουλβέστρος ὁ Στανιμαχιώτης τῶν χωρίων τῆς τοῦ Φιλιππουπόλεως ἐπαρχίας δούλος τοῦ κύρ Καλλινίκου. Οὗτος εἶχε τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα μετὰ τῶν τριχῶν ξεκολλημένο ἀπὸ τὸ κόμμιαλον τοῦ κρανίου, οἷοτι ὁ κύρ Καλλινίκος καθ' ἡμέραν ἀπὸ τῆς τρίχας τὸν ἐσήκωνε καὶ τὸν ἔρριπτε κατὰ γῆς, διὰ τοῦτο ἔλεγεν ὁ ἴδιος Σουλβέστρος ὡς εἶναι τοῦτο οὐχὶ φύσεως ἀλλὰ τῆς βίας καὶ τοῦ θυμοῦ καὶ τῶν φιλεκδίκων χειρῶν τοῦ Καλλινίκου. Ἀπέδρασε ἐν τῇ ἐπισκοπῇ εἰς Μέτρας ρψμδ. Μαρτίου θ. Μετὰ δὲ τρίτον ἔτος ἔγινεν ἡ αὐτοῦ ἀνακομιδὴ παρὰ τοῦ μετὰ τρίτον ἔτος χρηματίσαντος ἐπισκόπου κυρεῦ Μεθοδίου τοῦ νῦν Ἡρακλείας τοῦ καὶ ἐξαδέλφου μου. Καὶ ἐπρόσταξεν νά τεθῶσι τὰ ὀστά αὐτοῦ ἔξω εἰς

τόν μπαχτζέν βπου είναι ή δάφνα(1)

Καί διά νά τελειώνω αναφέρω ότι εις την σελίδα 83 του κωδ. υπάρχει κατάλογος τών διατελεσάντων 'Επισκόπων Μετρών

'Ο κατάλογος ούτος συνετάχθη ως φαίνεται αρχικώς παρά του 'Επισκόπου Μετρών καί 'Αθύρων Γερασίμου χρηματίσαντος κατά τό 1761. Συνεπληρώθη βραδύτερον παρά του 'Επισκόπου τής 'Επισκοπής αύτης Γαβριήλ καί έσυνεχίσθη παρ' άφνώστων μέχρι του 1864

καί τό 1776

'Εχει δέ ως έξής.

+ Περιέχονται δέ ένταύθα πραξεις καί λόγαι τών έν Μέτραις χρηματισάντων άρχιερέων άξιολογώτατοι ως έστιν ίδειν τῶ επιμελῶς άναγνῶναι θέλοντι άρχεται δέ από έρρηθ πρό έκατόν έννενήκοντα χρόνων χρηματίσαντων

Γερμανού

μεθ' όν Διονύσιος

είτα Μεθόδιος

έπομένως Γεθεών

έφεξής 'Ιερόθεος

άκολουθως Μακάριος

μετά τουτόν δέ 'Ιωσήφ

έπειτα Ραφαήλ

άμέσως δέ τουτίου Μανασής

άλλος τις 'Ιερόθεος

ό δέ μετά τουτόν Νεόφυτος

παρά πόδας δέ Τιμόθεος

κατόπιν Παρθένιος

ύστερον δέ Διονύσιος

άλλά καί ό έν τής Ανόρου Νεΐλος

κα' ό άπροτίτης 'Μητροφάνης

σημ. (1) ή σημείωσις αύτη φαίνεται νά εινε του Γερασίμου

ήτοις Αλεξάνδρου

είναι αυτου

λεωφει?

εἶτα καὶ ὁ Στανιμαχιώτης	Σίλβεστρος
ὕστερον δὲ διεδέξατο	Δωρόθεος
μετὰ τὸν τούτον δὲ ὁ κύρ	Μεθοδῖος
εἶτα ἐγὼ	Γερσίμος. Κατὰ τὸ ἀψα' (1761)

Φεβρουαρίου 1 χειροτονηθεὶς εἰς Καλλικράτειαν παρὰ
 τοῦ κύρ Μεθοδίου Ἡρακλείας πατρὸς καὶ ἐξαδέλφου μου -

Παρὰ πόδας ὁ ἀντὶδελφός αὐτοῦ	Σωφρόνιος	(ὅτις ἀπὸ τῶν δύο πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἱστορικός)
ἀμέσως ὁ ἀνεψιὸς αὐτῶν	Μελέτιος	
ὕστερον δ' ἐγὼ	Γαβριήλ. κατὰ τὸ ἀψα' (1776)	Μαρτί- ου δὲ πρῶτ' ἠκούσθη τὸ ἀηθόνι ὁ δὲ κύρ κύρ Γαβριήλ προβιβασθεὶς εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Σερβίαν ἀφῆκε τὴν ἐπισκοπὴν ἣν καὶ ἀνε- δέχθη τῷ αὐγῶν (1832) αὐγούστου 1 ὁ κύρ Θεόκλητος κατόπιν ὁ ἐκ Πανίδου Ζαχαρίας 1804-1861 καὶ πάλιν ὁ Σάμιος Θεόκλητος 1861-1864 τούτου θανόντος ὁ ἐξ' Ἀβδημίου Ἀνθιμος.

